

mellem Folkeskolen og Mellemskolen ikke bør fastsættes til 11—12 Aars Alderen, ligesom det mener, at Mellemskolen maa stilles saa frit, at den efter Omstændighederne kan indrette sig enten som to-, tre- eller fire-aarig. — Mindretallet er ikke Modstander af en Sammenknytning af de forskellige Arter af Skoler, tværtimod. Det anser det for et tidssvarende Skridt, der falder naturligt under en demokratisk Udvikling, at Vejen banes fra den almindelige Folkeskole gennem de højere almindelige Skoler for de Børn, der ere udrustede med fortrinlige Anlæg og Evner for bogligt Arbejde, uanset Forældrenes Kaar. — Men Mindretallet er ikke blindt for, at under Udviklingen fremad mod „Enhedsskolen“ er den almindelige Folkeskole i en ikke ringe Fare, og Faren bestaar i, at den enten kan trykkes ned til at blive en uselvstændig Skole, hvis Maal og Midler til Dels bestemmes af udenforliggende Hensyn, eller den kan blive skaa-ren midt over, idet Mellemskolen knyttes til den, ikke ved dens Afslutningstrin, men fra Midten af dens Kursus. I begge Tilfælde faar Folkeskolen et Knæk, hvis Følger kunne blive vidtrækkende, og som ville hemme dens Fremadskriden mod dens Maal, at blive Fællesskole for saa godt som alle Børn gennem hele Barnealderen. — En Sammenknytning som Forslagets mellem Folkeskolen og Mellemskolen under den Form, at Mellemskolens 3 nederste Klasser ere parallelt løbende med Folkeskolens afsluttende Aargange, vil ikke alene, efter Mindretallets Opfattelse, i høj Grad forringe denne Skoles store sociale Værd, men den vil uvilksomt hemme Folkeskolens videre Udvikling i Retning af at naa til en udvidet afsluttende Undervisning inden for dens egne Rammer.

Denne Hovedfare vilde kunne helt undgaas, hvis de ledende Skolemænd, i Stedet for at planlægge Enhedsskolen *ovenfra*, tog deres Udgangspunkt i Folkeskolens naturlige Ret som almindelig Børneskole for Samfundet. I Stedet for, som sket er, at gøre den Paastand til Fundamentalsætning, at man skal være Student, naar man

er 18 Aar — en ren Vilkaarlighed — burde man stille den almindelige Folkeskole, der samler omkring 90 pCt. af Landets Børn paa sine Bænke, som det faste Udgangspunkt. Med andre Ord: Folkeskolen som *Helhed* skal være Grundskole. I Norge, hvor man allerede har nogen Erfaring fra Enhedsskolens Udvikling og Indflydelse, er den Røst bleven jo længer jo stærkere, der kræver Folkeskolens *hele* Kursus som Grundlag. Mindretallet forbeholder sig at oplyse baade dette og andre nærliggende Forhold under Forhandlingen i Salen.

Efter denne korte Redegørelse kan Uenigheden mellem Flertal og Mindretallet bestemmes og let klarlægges: Flertallet anbefaler Forslagets Tilknytningsalder 11—12 Aar og en deraf bestemt Mellemskole paa 4 Aar, medens Mindretallet siger: Denne Grænse er vilkaarlig — ligesom de 18 Aar — rent teoretisk, fordi Folkeskolens Undervisning i 11—12 Aars Alder er uhyre forskellig i Omfang og Indhold, og den falder omtrent midt i Folkeskolens Kursus. Lad os slette denne Tilknytningsalder og bygge Mellemskolen til *der*, hvor Folkeskolen ender: Mindretallet indrømmer, at en Skole i By eller paa Land kan være saa fortrinlig, at dens læselystne Børn ere tjenlige til Overflytning i Mellemskolen i 12—13 Aars Alderen, og at i almindelige Børneskoler kunne enkelte særlig begavede Børn være lige saa vidt, og derfor stiller Mindretallet ikke Konfirmationsalderen op som fast Overgangstid, men gør denne fri efter de for Haanden værende yderst forskellige Forhold. I nøje Sammenhæng med denne væsentlige Ændring til § 1 maa det følgende Ændringsforslag til § 2 ses.

Under Hensyn til den nys fremhævede Forskellighed inden for Folkeskolen mener Mindretallet, at det er ret uheldigt at fastslaa en absolut *fireaarig* Mellemskole. I mange større Byer vil Kommuneskolen kunne føre sine Børn saa vidt, at de læselystne i 13—14 Aars Alderen f. Eks. let ville kunne tage almindelig Forberedelseseksamen, naar de efter Udskryning af Folkeskolen gennemgaar en toaarig Mel-